

Biserica lui Hristos și Legea

Textul de memorat: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” (Apocalipsa 14:12)

Duminică

1. **Geneza 2:16-3:7;** 16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;
17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."
18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."
19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.
20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.
22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.
23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."
24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.
25. Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine.

Capitolul 3

1. Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: "Să nu mâncați din toți pomii din grădină"?"
2. Femeia a răspuns șarpelui: "Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.
3. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: "Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți."
4. Atunci șarpele a zis femeii: "Hotărât, că nu veți muri,
5. dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul."
6. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.
7. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

Luni

2. **Geneza 6;** 1. Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului și li s-au născut fete,
2. fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales.
3. Atunci Domnul a zis: "Duhul Meu nu va rămâne pururi în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani."
4. Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea și chiar și după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume.
5. Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.
6. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui.
7. Și Domnul a zis: "Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci îmi pare rău că i-am făcut."
8. Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.
9. Iată care sunt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu.
10. Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.
11. Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie.
12. Dumnezeu S-a uitat spre pământ și iată că pământul era stricat; căci orice faptură își stricase calea pe pământ.
13. Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: "Sfârșitul oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul.
14. Fă-ți o corabie din lemn de gofer; corabia aceasta s-o împarți în camere și s-o tencuiești cu smoală pe dinăuntru și pe din afară.
15. Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coți în lungime, cincizeci de coți în lățime și treizeci de coți în înălțime.
16. Să faci corăbiei o fereastră, sus, lată de un cot; ușa s-o pui în latura corăbiei; și să faci un rând de camere jos, altul la mijloc și altul sus.
17. Și iată că Eu am să fac să vină un potop de ape pe pământ, ca să nimicească orice faptură de sub cer, care are suflare de viață; tot ce este pe pământ va pieri.
18. Dar cu tine fac un legământ; să intri în corabie, tu și fiii tăi, nevasta ta și nevestele fiilor tăi împreună cu tine.
19. Din tot ce trăiește, din orice faptură, să iei în corabie câte două din fiecare soi, ca să le ții vii cu tine: să fie o parte bărbătească și o parte femeiască.
20. Din păsări după soiul lor, din vite după soiul lor și din toate târâtoarele de pe pământ după soiul lor, să vină la tine înăuntru câte două din fiecare soi, ca să le ții cu viață.
21. Și tu ia-ți din toate bucatele care se mănâncă și fă-ți merinde din ele, ca să-ți slujească de hrană ție și lor."
22. Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu.

Martți

3. **Geneza 12;** 1. Domnul zisese lui Avram: "Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.
2. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.
3. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.
4. Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran.

5. Avram a luat pe Sarai, nevasta sa, și pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile pe care le strânseseră și cu toate slugile pe care le câștigaseră în Haran. Au plecat în țara Canaan și au ajuns în țara Canaan.
6. Avram a străbătut țara până la locul numit Sihem, până la stejarul lui More. Canaanii erau atunci în țară.
7. Domnul S-a arătat lui Avram și i-a zis: "Toată țara aceasta o voi da seminței tale." Și Avram a zidit acolo un altar Domnului care i Se arătase.
8. De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul, având Betelul la apus și Ai la răsărit. A zidit și acolo un altar Domnului și a chemat Numele Domnului.
9. Avram și-a urmat drumul, înaintând mereu spre miazăzi.
10. A venit însă o foamete în țară; și Avram s-a coborât în Egipt ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo; căci era mare foamete în țară.
11. Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: "Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față.
12. Când te vor vedea egiptenii, vor zice: "Aceasta este nevasta lui!" Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață.
13. Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta, și sufletul meu să trăiască datorită ție."
14. Când a ajuns Avram în Egipt, egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă.
15. Slujbașii cei mai de frunte ai lui faraon au văzut-o și ei, și au lăudat-o la faraon; și femeia a fost adusă în casa lui faraon.
16. Pe Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.
17. Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe faraon și casa lui, din pricina nevastei lui Avram, Sarai.
18. Atunci faraon a chemat pe Avram și i-a zis: "Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevasta ta?"
19. De ce ai zis: "Este sora mea" și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o și pleacă!"
20. Și faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa și tot ce avea.

- Geneza 15:1-6;** 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare."
2. Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."
3. Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."
4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."
5. Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."
6. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Miercuri

4. **Deuteronomul 7:6-12;** 6. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.
7. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.
8. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui puternică și v-a izbăvit din casa robiei, din mâna lui faraon, împăratul Egiptului.

9. Să știi, dar, că Domnul Dumnezeuul tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.

10. Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc și-i pierde; nu dă nicio păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată.

11. De aceea păzește poruncile, legile și rânduielile pe care ți le dau azi și împlinește-le.

12. Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul Dumnezeuul tău va ține față de tine legământul și îndurarea cu care S-a jurat părinților tăi.

5. **Galateni 3:6-16**; 6. Tot așa și "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire."

7. Înțelegeți și voi, dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.

8. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: "Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine."

9. Așa că cei ce se bizuie pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.

10. Căci toți cei ce se bizuie pe faptele Legii sunt sub blestem; pentru că este scris: "Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă."

11. Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci "cel neprihănit prin credință va trăi."

12. Însă Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: "Cine va face aceste lucruri va trăi prin ele."

13. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi - fiindcă este scris: "Blestemat e oricine este atârnat pe lemn" -

14. pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.

15. Fraților, (vorbesc în felul oamenilor) un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.

16. Acum, făgăduințele au fost făcute "lui Avraam și seminței lui." Nu zice: "și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: "și seminței tale", adică Hristos.

Joi

6. **Apocalipsa 12:17**; Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 14:6-12; 6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

8. Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!"

9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."